

Folkethingets Forhandlinger. (83.)

130. 21. Nov. 1888. 1. Beh. af Lovf. om Tilveiebr. af Forsøgsstfndeb. ved Bur Soldepl. 1310

stoffer, som vi for Dieblirket skulle prøve, og som det er umuligt at prøve paa de Skydebaner, vi have nu, have fuldt saa stor Betydning for Flaaden, som for Hæren. Hvad de Udtalelser angaar, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) fremkom med, vil jeg blot her bemærke, at det selvfølgelig ikke kunde falde mig ind at antage, at, fordi det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Hansen-Sir) udtalte sig saaledes, som han gjorde, dette derfor skulde være et Forslag, som paa Forhaand maatte anbefales til at skulle fremmes udenvidere. Jeg havde ikke ventet og har for saa vidt heller ikke ønsket Andet, end at det skulde nøie prøves og undersøges i et Udvalg. Det er min Overbevisning, at naar det blot bliver nøie prøvet og undersøgt, vil det vise sig, at Sagen er af en saadan Betskaffenhed, at den i og for sig, uden Hensyn til mig, bør fremmes.

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de forskjellige Spørgsmaal, tilbøls af stor politisk Natur, som det ærede Medlem berørte. Men da der for anden Gang her i Thinget er hentydet til, at jeg har gjort en vis Myndighed gjældende med Hensyn til Rigsdagsbygningen, skal jeg dog udtale mig ganske kort derom, og det skulde være for bestemt at nedlægge Indsigelse imod, at jeg har søgt Leilighed til at gjøre mig ubehagelig overfor Folkethinget ved den Afgjørelse, jeg traf med Hensyn til de Bygningsforanstaltninger, der ønskedes. Jeg har ikke søgt denne Leilighed. Jeg har kun udtalt mig efter min Mening, efter hvad der var mit Skjøn. Naar man, saavidt jeg forstod, og saa nu ligesom tidligere, har hentydet til, at der var andre militære Bygninger, som skulde være Erstatning for denne Bygning, og at de i rigeligt Maal vare blevne bevilgede, indrømmer jeg dette. Det har jeg aldrig negtet. Men det er en Ting, for sig, og en anden Ting er, om denne Bygning som enhver anden Statsbygning maa henhøre under et eller andet Ministerium. Ligesom tidligere Christiansborg Slot, hvor de Herrer holdt deres Møder, henhørte under Indenrigsministeriet, saaledes hører denne ogsaa under et Ministerium, og det blev nu bestemt at skulle være Krigsministeriet, paa Grund af, at den havde været en Kaserne

og muligvis kunde blive det igjen. Det er en Ting for sig, et Ministerium maa den henhøre under; den kunde jo ogsaa henhøre under Indenrigsministeriet, men det er nu det Samme. Naar Bygningen virkelig altsaa henhører under en Minister, og denne bliver spurgt, om det og det maa gjøres, ligger det i Sagens Natur, at han har Lov til ogsaa at udtale sig, efter som han skjønner. Nu skjønnede jeg, at paa Grund af den midlertidige Anvendelse, denne Kaserne nu har, vilde det efter min Mening være urimeligt at gjøre disse større Bygningsforanstaltninger, som foresloges — affurat som jeg tænker mig, det vilde være gaaet, hvis man med Hensyn til Christiansborg, da det laa under Indenrigsministeriet, havde foreslaaet at rive en Del af Murene ned og bygge en Gang ud enten til Ridebanen eller til Kavalergaarden; det er sikkert rimeligt, at dette ogsaa den Gang vilde være blevet anset for mindre hensigtsmæssigt. Det er muligt, at mit Skjøn har været galt, men at jeg derigennem skulde have søgt Leilighed til at være ubehagelig mod dette Thing, er en Paastand, som jeg bestemt maa modsige.

Holstein-Vedreborg: Den ærede Minister erklærer altsaa, at han ikke har søgt denne Leilighed, men været saa heldig at finde den. Det gjør for mig ingen Forskjel. Det, der for mig er Hovedsagen, er, at Ministeren i sit Forhold til Folkethinget har overskredet det, som god konstitutionel Takt paabjyder en Minister at iagttage. Thi saaledes, som Forholdet er, og efter den Maade, Rigsdagen stillede sig paa ved Overtagelsen af denne Bygning og ved Tilveiebringelsen af de nye Bygninger, havde det ikke været Andet end almindelig god politisk Takt fra Ministerens Side, om han havde erkendt, at Rigsdagen her indenfor sit eget Omraade og paa sit eget Terræn var suveræn, og at det ikke var hans Sag at blande sig deri. Den Sammenligning, den ærede Minister drog mellem Ydervæggene paa Christiansborg og Væggen her ud til denne Gaard, slaar selvfølgelig ikke til; thi Christiansborg Slots Facade ud mod Kavalergaarden v. s. v. var naturligvis inddraget Rigsdagens Myndighed, men her ligger jo hele Terrænet — ikke blot denne Bygning, men ogsaa de omliggende Bygning-